

Folketinget - Skatteudvalget

L 41 – Bemærkninger til Skatteministeren svar af 25. november 2008

København

2. december 2008

Indledningsvis gør vi opmærksom på, at problemstillingen ikke (som hævdet af Skatteministeren under 1. behandlingen) er en gammel problemstilling, der tidligere har været drøftet i forbindelse med vedtagelsen af pensionsskattereformen i december 2007. Problemstillingen er ny og blev drøftet første gang mellem Skatteministeren og branchen i foråret 2008.

Samtidig vil vi gerne understrege, at branchen ikke på noget tidligere tidspunkt i forløbet under drøftelserne med ministeriet er blevet præsenteret for en skriftlig redegørelse, med baggrunden for påstanden om, at Forsikring & Pensions provenuneutrale alternative model skulle stride mod EU-retten.

Overordnede bemærkninger

Vi har følgende overordnede bemærkninger til Skatteministerens svar af 25. november 2008 på PFA Pensions henvendelse.

Skatteministeren har ret i, at lovforslagets § 4a ikke nødvendigvis medfører øget uigenomsigtighed for kunderne. Men det forudsætter, at pensionsselskaberne ændrer sin prissætning af produkterne, accepterer tab af konkurrenceevne og omlægger kommunikationen med pensionskunderne. Det er næppe rimeligt set i forhold til formålet med § 4a; at eliminere en i høj grad teoretisk risiko for omgåelse.

Det er ikke korrekt, når Skatteministeren anfører, at bestemmelsen ikke har en konkurrenceforvridende virkning til skade for de typisk kollektive medarbejderpensionsordninger med gennemsnitsrente. Skatteministerens betragtning er teoretisk og hviler på en fejlopfattelse af de faktiske markedsf forhold.

Skatteministeren anerkender tilsyneladende, at pensionsselskaberne og pensionskunderne pålægges betydelige (unødvendige) meromkostninger som følge af § 4a.

Skatteministerens svar lider af den gennemgående svaghed, at ministeren bevidst eller ubevidst misforstår virkningerne af Forsikring & Pensions alternative, forenklede model. Denne misforståelse fører til en fejlagtig analyse af modellen set i forhold til EU-retten, som er udtryk for en unødigt "overimplementering" af EF-dommen til skade for danske pensionselskaber.

Bestemmelsens konkurrenceforvridende karakter

Skatteministeren anfægter påstanden om konkurrenceforvridning til skade for de typisk kollektive pensioner i gennemsnitsrentemiljøet med et argument om, at den påpegede mulighed for omkvalificering af ikke-fradragsberettigede administrationsomkostninger til fradragsberettigede formueforvaltningsomkostninger ikke er lovlig i henhold til pensionsafkastbeskatningsloven.

Mange pengeinstitutter opkræver i praksis kun fradragsberettigede formueforvaltningsomkostninger og ingen administrationsomkostninger. Enten accepterer Skatteministeriet det mærkværdige forhold, at pengeinstitutterne i modsætning til pensionselskaber ikke skulle have omkostninger til administration, eller også må ministeriet anerkende et betydeligt kontrolsvigt fra SKATs side.

Uigennemskuelighed for kunderne

Ifølge Skatteministeren finder § 4a ikke anvendelse, "såfremt instituttet tilstræber at sætte kundernes omkostnings- og risikopræmier på 2. orden, [...], så de i videst muligt omfang matcher de forventede faktiske omkostninger med den konsekvens, at der ikke tilskrives mere i risiko- og omkostningsbonus end årets og evt. tidligere års overskud på risiko- og omkostningselementerne."

For så vidt angår risikoelementet kan selskaberne naturligvis ikke med blot nogenlunde sikkerhed forudsige årets skadesudgifter. Skønnet er forbundet med betydelig usikkerhed. Der er - ligesom med statsfinanserne - relativt nemmere på forkant at budgettere de faktiske omkostninger, men at ramme budgettet helt præcist, som Skatteministeren forestiller sig, er ganske enkelt ikke muligt.

Pensionselskaberne er naturligvis ikke afskåret fra at forhøje priserne markant og dermed minimere risikoen for underskud, men selv med systematisk overbudgettering af de faktiske udgifter, vil der stadig opstå navnlig risikounderskud, som efter forslaget skal fordeles og beskattes hos kunderne.

Skatteministeren skriver også, at tilfælde med risiko- og omkostningsbonus, som ikke kan indeholdes i indeværende og tidligere års risiko- og omkostningsoverskud, svarer til, at "[...] udgifterne til bonus er afholdt af skattepligtigt overskud på renteelementerne

[...]". Det er en alt for kategorisk udtalelse, der mange tilfælde ikke er korrekt. I de situationer, hvor selskaberne lader basiskapitalen dække risiko- og omkostningsunderskud, afholdes udgifterne til bonus jo ikke af overskud på renteelementerne.

Ifølge Skatteministeren bør pensionselskaberne selv kunne løse problemet, der består i, at de faktiske omkostninger og risikoudgifter ikke fremgår af hverken aftaler eller depotoversigter. Vi opfatter dette som et forslag om at oplyse kunderne om de faktiske omkostninger og risikoudgifter i depotoversigterne. Hertil indvendes, at der er tale om regnskabsmæssige oplysninger, som ikke vedrører den enkelte kundes pensionsaftale (men de er fuldt tilgængelige i de offentliggjorte regnskaber). Det vil således blot skabe yderligere forvirring, hvis kunden ud over de omkostninger og risikopræmier, denne har betalt, skal oplyses om selskabets samlede omkostninger og risikoudgifter og om de samlede risiko- og omkostningsresultater. Endvidere påpeges det, at depotoversigterne for det forgangne år efter fast praksis i branchen udsendes først i det nye år. Selskabets faktiske omkostninger og risikoudgifter er følsomme oplysninger, der indgår i årsregnskabet, som først aflægges efter udsendelse af depotoversigterne.

Unødvendige meromkostninger til administration

Skatteministeren angiver i sit svar, at bestemmelsen er en valgmulighed og henviser til, at selskabet i stedet kan vælge beskatning efter den ligeså administrationstunge hovedregel i § 4.

Skatteministeren anerkender tilsyneladende, at de ekstra administrationsomkostninger skal afholdes, uanset hvilken model selskaberne vælger at følge.

Der er en lang række praktiske situationer (fx kunder der træder ind og ud af pensionsordninger i årets løb), der skal bygges systemer til at håndtere. § 4a giver ingen anvisning på, hvordan disse situationer reguleres. Dertil kommer et øget ressourceforbrug hos SKAT til kontrol af reglerne. Dette kunne undgås med Forsikring & Pensions forenklede model.

Forsikring & Pensions forslag om kraftig forenkling

Skatteministerens analyse af Forsikring & Pensions model bærer præg af, at man bevidst eller ubevidst har misforstået modellen. Skatteministeren skriver således, at "[...] Forsikring & Pensions medfører en direkte forskelsbehandling af kunder i danske og udenlandske pensionsinstitutter, idet den individuelle beskatning på kundeniveau vil være lempeligere for kunder i danske pensionsinstitutter end for kunder i udenlandske pensionsinstitutter."

Det er ikke en korrekt analyse. I henhold til Forsikring & Pensions model beskattes både kunder i danske pensionsinstitutter og kunder i udenlandske pensionsinstitutter alene af den tilskrevne forrentning.

Beskatningen af risiko- og omkostningsunderskud vil i henhold til Forsikring & Pensions model alene finde sted på selskabsniveau og dermed reelt kun for danske selskaber.

Skatteministeren forholder sig dog i en bibemærkning til Forsikring & Pensions model. Skatteministeren finder, at en sådan situation ikke vil være holdbar, "da det vil give de udenlandske pensionsinstitutter mulighed for at omkvalificere skattepligtigt investeringsafkast til skattefri omkostnings- eller risikobonus. Dermed vil der være risiko for et betydeligt provenutab ikke bare i det omfang, de udenlandske institutter udnytter denne mulighed, men også hvis de danske pensionsinstitutter måtte udbyde deres produkter fra udenlandske enheder for at kunne udnytte muligheden [...]".

Hertil bemærkes, at de udenlandske pensionsinstitutters mulighed for at foretage den nævnte omkvalificering allerede er til stede i den vedtagne lov. Det er ikke Forsikring & Pensions forslag, der åbner op for denne mulighed. Den teoretiske risiko for provenutab forøges heller ikke med Forsikring & Pensions alternative model.

Det bestrides desuden, at der skulle være risiko for et betydeligt provenutab. Der vil højst være tale om et helt bagatelagtigt, om overhovedet noget, provenutab, da udenlandske selskaber under deres nationale regler har vide muligheder for at omkvalificere og dermed undgå underskud.

Påstanden om, at danske pensionsselskaber skulle begynde at udbyde deres produkter fra udenlandske enheder på grund af den nævnte skattefritagelse savner mening. Det følger allerede af den vedtagne lov, at kun danske selskaber beskattes af tilvækst i ufordelte midler. Forsikring & Pensions forenkede forslag til § 4a forøger kun det allerede bestående (teoretiske) incitament til udflytning marginalt. Under alle omstændigheder vil den skattemæssige fordel langt fra opveje de omkostninger en udflytning vil medføre for danske selskaber.

--o0o--

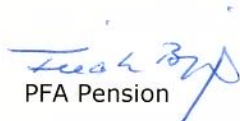
Tilbage står, at Skatteministeren fortsat ikke har forholdt sig seriøst til den model, Forsikring & Pension har foreslået, og som efter PFA Pensions opfattelse vil løse de problemer, § 4a frembyder.

Vi savner således fortsat en reel argumentation for, at Forsikring & Pensions alternative model skulle være diskriminerende eller udgøre en handelshindring i forhold til udenlandske selskaber. Vi finder det endvidere meget bekymrende, hvis ministeriet på grund-

lag af en analyse, der hviler på en fejlopfattelse af Forsikring & Pensions forslag kan konkludere, at forslaget er i strid med EU-retten. Vi finder således ministeriets fortolkning af EU-retten overdreven begrænsende til skade for danske pensionselskaber.

I det omfang Skatteministeren har forholdt sig til modellen, afvises modellen med teoretiske begrundelser, der ikke harmonerer med den virkelighed, vi opererer i.

Med venlig hilsen

PFA Pension